

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXIII (27).

Štev. (No.) 36

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

5. septembra 1974

Edina pot

V današnji številki našega lista objavljamo oceno, ki jo je o Zborniku Svobodne Slovenije 1971-72 objavil Hrvatski narod, mesečnik, ki izhaja v Buenos Airesu.

Pisec ocene s psevdonimom „Novski“ se je dotaknil tudi Poslanice NO za Slovenijo objavljene v Zborniku. Ne navaja njene vsebine, ampak iztrga le dva nepopolna stavka. Najprej pravi, da se v Poslanici poudarja demokracija v „sožitju jugoslovanskih narodov — Jugoslovanske skupnosti“. Doda še, da je v Poslanici obsojeno „nasilno razbijanje Jugoslavije“. Medtem, ko zamoči, odnosno preide bistvene točke Poslanice, iz navedenih dveh nepopolnih stavkov preide do zaključka, da so podpisniki Poslanice „proti vsaki hrvaški politiki“ in ugotavlja: „naša pota in narodni ideali se razhajajo. Kdor trguje s svobodo Hrvatov ni naš prijatelj!“

Namesto da bi pisec sumničil, da Slovenci trgujejo s svobodo Hrvatov, bi storil bolj koristno delo, če bi k vsaki temeljni točki Poslanice povedal stvarno svoje mnenje. Nedvomno bi prišel do drugačnega zaključka, kakor do tega, da NO „trguje s svobodo Hrvatov“.

V Poslanici so jasno označena pota in cilji Slovencev. Prepričani smo, da bo tudi za Hrvate, Srbe in Makedonce težko najti boljša pota in drugačne cilje, ki naj bi privledli do sreče in mira na tem ozemlju. Dasi našega stališča nikomur ne vsiljujemo, se nam zdi nujno, da ob nelogičnem zaključku pisca ocene ponovno poudarimo pota in cilje, ki jih vsebuje Poslanica NO, v kateri so navedene sledeče temeljne ugotovitve, o katerih se pisec noče izjaviti:

1. „Naš skupni cilj je bil in bo vzpostavitev svobodne demokratične vladavine, ki naj nadomesti sedanjo diktaturo komunistične stranke Jugoslavije.“ Ali je pisec proti temu cilju?

2. „Odobravamo in podpiramo prizadevanja narodov in republik za pravičnejše medsebojne odnose na temelju polne enakopravnosti. Obsojamo ravnanje vladajoče stranke, ki z nasiljem in centralizmom taka prizadevanja preprečuje in s tem povzroča pogubne ekstremizme in sovraštvo med narodi.“ Ali je pisec proti enakopravnosti in zagovarja ekstremizme in sovraštvo med narodi?

3. „Temelj mirnega sožitja narodov Jugoslavije bo postavljen le tedaj, če bo imela vsaka narodna republika neokrnjene vse pravice svobodnega odločanja o svoji usodi na političnem, gospodarskem, verskem in kulturnem polju, razen tistih, katerim bi se zavoljo pravično urejene skupnosti prostovoljno in začasno odrekla.“ Ali se morajo naša pota s Hrvati razhajati, če Slovenci stremijo za takim svobodnim odločanjem narodov o svoji usodi?

4. Slovenski narod „ima kot suveren narod tudi danes in vedno pravico odločati o vstopu ali izstopu republike Slovenije v vsako zvezo držav ter prizna to pravico vsem narodom, ki Jugoslavijo sestavljajo.“ Ali trgujejo s svobodo Hrvatov, če priznamo hrvaškemu narodu pravico, da suvereno odloča o vstopu ali izstopu republike Hrvatske v vsako zvezo držav?

5. „Prepričani smo, da je danes v interesu ne le slovenskega, ampak tudi drugih narodov in republik Jugoslavije ter, da je za ohranitev mira na tem delu Evrope nujno potrebno, da si ohranijo sožitje v skupnosti.“ Pisec naj bi razmišljal in potem odgovoril, kdo bi se okoristil s tem, če danes razpade skupnost jugoslovanskih narodov.

6. „Šele v svobodi in duhu pomirjenosti bodo narodi in republike mogli s polno odgovornostjo odločati o obstoju skupnosti ali o ustanovitvi samostojnih narodnih držav.“ Ali more pisec zanikati, da je nujno, da se vsi narodi Jugoslavije združijo v prizadevanju, da bi dosegli ideal, ko bi mogli v svobodi in v duhu pomirjenosti urejevati medsebojne odnose?

7. „Obsojamo nasilno razbijanje Jugoslavije, ki postavlja v nevarnost se-

GENERALI V JUGOSLOVANSKI KP

Ena od resolucij sprejetih na 10. kongresu jugoslovanske KP, ki je bil letos maja v Beogradu, nosi naslov: „Resolucija o nalogah Zveze komunistov Jugoslavije v narodni obrambi, varnosti in družbeni samozaščiti.“ Resolucija poziva partijske člane, naj se „bori v vseh družbenih okoliščinah za to, da bosta obramba in varnost postajali bolj in bolj nujen del dnevne dejavnosti delovnega ljudstva in državljanov, ki so osnovni in odločilni faktor obrambe in samozaščite“ v Jugoslaviji.

Na 10. kongresu je partijska tudi ukazala, da je treba „vse državljane, ki služijo v oboroženih silah, vzgajati v marksistični ideologiji in v ideoloških konceptih Zveze komunistov Jugoslavije.“ Člani oboroženih sil morajo biti tudi vzgojeni „v duhu načel politike neuvrčenosti, socialističnega internacionalizma in jugoslovanskega socialističnega patriotizma,“ so trdili na partijskem kongresu.

Jugoslovanske oborožene sile so po številu sestavljene takole: suhozemska vojska šteje 200.000 mož, mornarica 20 tisoč mož, letalstvo tudi 20.000, orožništvo 19.000 mož in tdkim. teritorialna obrambna sila 1.000.000 članov.

Medtem ko so na kongresu na veliko govorili o „nalogah oboroženih sil pri obrambi države proti zunanjim sovražnikom“, pa je bila njihova vloga v notranji politiki omenjena le mimogrede. Med najvidnejšimi partijci, ki sta jo omenila, sta bila diktator Tito sam in njegov obrambni minister gral. Nikola Ljubičić. Tito je med drugim dejal, da „nacionalizem, unitarizem, oportunistični liberalizem in tehnokracija niso našli plodnih tal v jugoslovanski ljudski vojski in to zaradi organiziranega, odločnega in učinkovitega delovanja Zveze komunistov“ v oboroženih silah. Gral. Ljubičić pa je na kongresu dejal, da se je morala vojska „težko boriti proti notranjemu sovražniku, ki je poskušal oslabil njeno moralno in uničiti bratstvo in enotnost“ jugoslovanskih narodov.

Partijsko članstvo in oboroženih silah komunistične Jugoslavije se je v minulih 10 letih gibalo takole:

Leto	Jugoslovanska članstvo KP	Partijski oborož. silah	Odst.
1964	1.030.041	82.021	7,9
1965	1.046.202	79.394	7,5
1966	1.046.018	75.915	7,2
1967	1.046.108	73.198	6,9
1968	1.146.084	86.342	7,5
1969	1.111.682	88.541	7,9
1970	1.049.084	85.971	8,1
1971	1.049.334	ni podatkov	?
1972	1.006.084	ni podatkov	?
1973	1.076.711	68.000	6,3

Teh 68.000 partijcev je v oboroženih silah zastopanih v 166 članskem Centralnem komiteju jugoslovanske KP s 15 generali, in sicer: 5 Srbov, 4 Hrvatov, 2 Slovence, 1 Črnogorec, 1 Alba-

nec, 1 Makedonec in 1 Musliman. Slovenca sta 55-letni gral. Stane Potočar in 54-letni gral France Tavčar. Kot tajnik partijskega komiteja oboroženih sil je 53-letni muslimanski gral. Džemal Šarac ex-officio član Centralnega komiteja jugoslovanske KP.

Poleg zgoraj omenjenih generalov v Centralnem komiteju KP je še šest drugih generalov članov Centralnega komiteja KP ali partijskih kontrolnih komisij in sicer: 2 Srba, 2 Hrvat, 1 Vojvodinec in 1 Makedonec. Tako v celoti 21 generalov predstavlja oborožene sile v jugoslovanski KP: 7 Srbov, 6 Hrvatov, 2 Slovence, 2 Makedonce, 1 Črnogorec, 1 Musliman, 1 Albanec in 1 Vojvodinec.

Od teh 56-letni hrvaški general Ivan Kukoč predstavlja oborožene sile v 12 članskem Izvršnem odboru Centralnega komiteja KP; 58-letni srbski gral. Nikola Ljubičić je obrambni minister, hrvaški general Franjo Herljević je notranji minister; general dr. Vuko Goce-Gucetić pa je jugoslovanski državni tožilec.

Dasi je partijsko članstvo v jugoslovanskih oboroženih silah bilo v minulih 10 letih lansko leto najnižje, pa je partijska prav generalom izročila najvažnejša mesta v vodstvu države, s katerih obvladajo celoten položaj, zunanji in notranji. Notranji minister, se pravi šef policije in državni tožilec, oba generala, si bosta podajala roke v preganjanju resničnih in namišljenih nasprotnikov obstoječe komunistične diktature v Jugoslaviji.

Tak je pogled na vlogo generalov v Jugoslaviji, ki ga dobimo iz uradnih in poluradnih virov. Po mnenju neposrednih opazovalcev v Beogradu pa je slika tale:

Stare vojne generale je Tito povsem razgnal. Najbolj značilen je primer Koče Popovića. Ta je tudi sam s Titom pretrgal vse stike. Novopostavljene generale smatrajo na splošnem za uradniške kimovce. Med mlajšimi oficirji raste nezadovoljstvo, ker kljub sposobnosti ne napredujejo, če jih smatrajo za neuvrčene, to je, ne popolnoma vdane partiji.

V Srbiji raste vedno bolj ugled Niškega, Tepavca, Koče Popovića ter tovarišev. V ostalih republikah na tistih, ki so bili pri „čistkah“ deležni usode navedenih. Tito se v glavnem ukvarja z zunanjo politiko in policijo. Ostalo prepušča drugim. V rokah ima vse niti vojaške in civilne policije, pri čemer mu je v veliko oporo Jovanka. Obstojata tudi neka posebna policija, ki nadzoruje vojaško in civilno. Nekateri jo nazivajo enostavno „dvorska policija.“ Tito je postal izredno ljubosumen. V svoji neposredni okolici drži neizkušene mlade ljudi, ki ga še poslušajo in na katere ni ljubosumen. Kardelja in podobne pa le tolerira in jih pusti, da teoretizirajo.

danje mednarodno priznane državne meje; prav tako obsojamo pozivanje na intervencije Sovjetske zveze.“ Ali pisec res misli, da imajo prav tisti Hrvatje, ki verjamejo, da bi Sovjetske zveze prinesla narodom Jugoslavije svobodo?

NO za Slovenijo ima polno zaupanje v zrelost slovenskega naroda. Prepričan je, da bo na osnovi stoletnih izkušenj in preizkušenj znal odločiti o svoji usodi tako, kakor zahtevajo njegovi interesi. To pa bo mogel storiti le tedaj, ko bo prost komunistične diktature, centralizma in pritiska od kogar koli in odkoder koli. Ideal Narodnega odbora je ta, da bi slovenski narod mogel sam odločiti o svoji usodi.

S piscom pa se razhajamo morda v tem, da mi tudi hrvaškemu narodu bolj zaupamo, kot pisec sam. Tudi o hrvaškem narodu smo namreč prepričani, da bi v svobodi in duhu pomirjenosti, kot suveren narod znal odločiti tako, kar je v njegovem interesu in v interesu miru ter srečne bodočnosti narodov na ozemlju Jugoslavije.

Pri tem nam prihajajo v spomin besede, ki jih je napisal pokojni Ivan Avsenek leta 1967, ko je pisal o narod-

Teología de la violencia

En una reciente audiencia general, el papa Paulo VI habló acerca del tema “Salvación y Liberación”. En una síntesis de su exposición dijo:

“Un tema fecundo de estudio, para una visión cristiana de los destinos religiosos de la humanidad, es hoy el de la teología de la liberación. Para un cristiano liberación equivale a la salvación. Dios viene para salvar al hombre: es ese un designio que recorre toda la historia del pueblo elegido y, después de la venida de Cristo, de toda la humanidad.

Cristo nos ha liberado del pecado y de la muerte; nos ha asociado, mediante el bautismo, a su muerte y resurrección, para conciliarnos con Dios y abrirnos las puertas de la esperanza. El nos ha librado del egoísmo, del miedo, que han sido sustituidos por la caridad, y nos hace a los hombres hermanos.

Al hablar pues de la liberación, hay que dar primacía al valor social de la fe y de la caridad. No se puede confundir de ningún modo con la lucha de clases ni con ideologías discordantes de los principios cristianos, enseñados y proclamados, con valentía evangélica, por la Iglesia. Aún en medio de situaciones, en que la libertad y la justicia no son todavía la base del verdadero progreso, confiamos en las energías liberadoras de la Iglesia y en la ayuda liberadora del mismo a los hombres.”

Mendoški nadškof Maresma v Sloveniji

Apostolski administrator mendoške nadškofije monsignor Maresma je junija obiskal v Rimu Papeža Pavla VI. Ta svoj uradni obisk „ad limina“ je združil s kratkim obiskom na bližnjem vzhodu, poleg tega pa je obiskal še Zagreb in Slovenijo.

Vtise s svojega potovanja je nadškof želel posredovati tudi svojim slovenskim mendoškim ovčkam. Zato so mendoški Slovenci apostolskega administratorja Maresmo sprejeli v nedeljo 4. avgusta pri sestrh mercedarkah ter mu ob vstopu v kapelo zapeli mogočno Bajukovo „Tu es Petrus“. Mašne molitve so molili v kasteljanski, petje med mašo pa je bilo Slovensko.

Po maši so se z monsignorjem sešli v Slovenskem domu, kjer so mu pripravili slovesen pozdrav. Z odra so mu pevci zapeli svečano „Zadoni nam“ v kasteljskem prevodu; sledil je kratek pozdrav predsednika Društva Slovencev Staneta Grebena, nakar so mu izročili še šopek in slovenski prevod „Martina Fierri“.

Sledili so pevski nastopi najmlajših, ki so zapeli „Barčica“ in „Marko skače“; učenci šole sv. Cirila in Metoda so zapeli „Čebelica“ in „Opevajmo brata dva“, za konec pa je mešani zbor zapel „Hišico očetovo“ in „Pozdrav Gorenjski“. Monsignorju Maresmi je ta kratki pevski nastop vseh mendoških pevskih grl tolmačil ing. agr. Marko Bajuk.

Po tem uvodu je monsignor Maresma zbranim slovenskim Mendoščanom v enournem kramljanju pripovedoval o svojem potovanju in vtisih. Najprej je orisal slovesni sprejem, ki ga je doživel v Libanonu in pa tamošnji položaj, nato triurni razgovor z zagrebškim nadškofom Kuharičem, zatem pa je pripovedoval o svojem dvodnevnem obisku v Sloveniji.

Monsignorja Maresmo so v Ljubljani iskreno sprejeli: bil je gost v škofjskem dvoru, maševal je tudi v nadškofovi privatni kapeli. Vse je bilo izredno priprilno, le vreme je močno nagajalo — silno je deževalo oba dneva njegovega obiska. Administrator je povedal, da je dobil vtis, da je nadškof Pogačnik postal in se mu kar bere prestano trpljenje z obraza, vendar pa je ves umirjen in presenetljivo vdan v božjo voljo, obenem pa tudi odločen in neustrašen. Z nadškofom sta se pogovarjala v latinščini in deloma italijanščini. Dobil je tudi vtis, da nadškof pričakuje hudih težav, a je prepričan, da bo Cerkev vse težave premagala in zmaga.

Dalje je monsignor pripovedoval, kako si je v spremstvu nadškofovega kanclerja kljub deževju ogledal Ljubljano, šel na Grad, kjer sta s kanclerjem videla tudi večjo skupino sovjetskih turistov. Potem ga je kancler z avtom peljal mimo dveh zaseženih semenišč še na Gorenjsko. Vreme ni bilo ugodno, vendar so se sem ter tja razprli oblaki in pokazale so se zasnježene — v juniju! — gore. Očaralo ga je Blejsko jezero, majhno sicer, z otočkom in cerkvico na njem, ki je sedaj spremenjena v muzej. Seveda sta obiskala tudi blejskega župnika in si ogledala še blejski Grad. Monsignor je z vidnim občudo-

vanjem pripovedoval tudi o nešteti cerkvah na gričih, o kapelicah in cestnih znamenjih in križih. In ob tem je svojim slovenskim Mendoščanom položil na srce: „Ne smete prerezati popkovine, s katero ste povezani s svojo matično domovino, po tej zvezi še naprej črpajte zase življenjsko silo iz bogate tisočletne krščanske tradicije.“ Omenil je tudi, da je slovenskemu nadškofu povedal, da Slovenci živijo v Mendozi, gojijo in živijo krščansko tradicijo svoje stare domovine v novi domovini.

Bil je seveda tudi pri Mariji Pomagaj na Brezjah. Marija je imela kljub slabemu vremenu dovolj romarjev, ki so jo prosili pomoči. Po obisku, cerkve so ga povabili prijazni patri v svojo obednico. Postregli so mu z vinom kar iz vrča, posebno pa mu je bila všeč šunka, rezana „po domače.“ Nato je med kramljanjem je še omenil tudi nekakšen „spomenik proti izdajalcem“, ki so ga sedanji oblastniki postavili pod nos škofiji. Tam seveda ob vseh mogočih „praznikih“ polagajo vence, a „škofija na vse to mirno gleda, gre mimo, kot da ga ni“.

Spregovoril je tudi o obisku pri svetem očetu. In ob tem je povedal, da mu je sv. oče podaril iz vsakoletne zbirke medalj za posebne goste pet primerkov ter da je sklenil eno teh medalj podariti profesorju Božidarju Bajuku, kar je tudi storil.

Ob koncu kramljanja so Mendoščani pripravili še skupen obed, kjer so postregli monsignorju Maresmi s slovenskimi kolinami.

Morda se Kocbek spominja, kaj je našel?

Solženicin je nekam umolknil, zato je pa bolj zgovorna njegova zadnja knjiga *Otočje Gulag*, ki v teh mesecih po pisateljevem izgonu doživlja nove naklade in nove prevode. Zgovorna je v dokazih priči o Stalinih 129-ih taboriščih, v katerih je bilo natrpanih 13 milijonov modernih sužnjev. In še odneva jo po svetu besede Solženicinovega pisma ruskim voditeljem, v katerem je najprej predstavil režimu, da je bilo od trumfa revolucije 1917 pa do zdaj iztrebljenih v Sovjetski zvezi iz razrednih, ekonomskih in političnih vzrokov nič manj kot 66 milijonov ljudi...

Ob teh številkah in razgaljanju dejstev se slovenski človek spomni naših oboževalcev Stalina in ruskega sistema, ki so zakrivali, da so zepeljanci „umirali“ s Stalinovim imenom na ustnah“ in si v naši revoluciji želeli samo eno veliko izpolnitev: popolno in dokončno vključitev Slovenije v to in tako Sovjetsko zvezo. Hvala Bogu, vsaj tako daleč ni prišlo, četudi zmote razen Džilasa nobeden voditelj danes ne prizna. Pač je nekaj takega v pesniški obliki priznal Kocbek, ko opisuje, kako z navdušenjem je preskakoval revolucionarne ovire, zdaj pa, ko se je čas revolucije unesel, se „ne more več spomniti, kaj je tedaj iskal...“ Morda se pa spominja, kaj je našel?

(Iz „Misli“)

NOV SOLŽENICINOV NASTOP PROTI ZSSR

RAZKRINKANJE LITERARNE POTVORBE

Aleksander Solženicin je med svojim bivanjem na svobodi v Švici pripravil novo knjigo, v kateri razkrinkuje plagiat, ki ga je napravil svak Hruščova Mihajl Solohov s knjigo „In miren teče Don“, za katero je leta 1965 dobil Nobelovo literarno nagrado.

Poročilo o novi Solženicinovi knjigi, ki bo v kratkem izšla v Parizu z založbo YMCA, v kateri je izšel tudi njegov Gulag, je objavil norveški časopis Aftenposten izpod peresa svojega moskovskega dopisnika Mortena Udgarda.

Solženicin ima dokaze, da je omenjena knjigo skoro v celoti napisal kozakiški politični vodja in pisatelj Fjodor Krjukov. Solohov je rokopol Krjukovu vzel in ga predelal tako, da je bil sprejeliv kremeljskim partijskim veljakom ter ga izdal kot svoje delo in dobil zanj Nobelovo nagrado.

Solženicinova knjiga, v kateri je ta sovjetski literarni škandal, ki bo zavzel mednarodni značaj v zvezi z Nobelovo nagrado, objavljen, obsega 195 strani analize knjige „In miren teče Don“, od teh 53 napisanih od nekega neimenovanega sovjetskega literarnega kritika, ki je sedaj že mrtov. Solženicin piše, da se ne more objaviti imena mrtvega kritika ter ga omenja samo s črko „D“. Napoveduje, da bo njegovo ime objavil ob drugi priliki.

O dejstvu, da knjige ni napisal Solohov, se govori v ZSSR že več let, le natančnih podatkov ni nihče imel ali jih objavil. Govorilo se je, da je knjigo napisal neki beloruski častnik, ki pa je bil ustreljen. To verzijo je zagovarjal tudi ameriški častnik John Barron, ki jo je navedel v svoji knjigi „KGB“ iz leta 1971 iz podatkov, ki jih je dobil od Stalinove hčere Svetlane, ki se je tudi zatekla iz ZSSR na Zahod v svobodo.

Od Solženicina sedaj obtoženi Solohov je eden najbolj „pravovernih“ sovjetskih pisateljev v sklopu partijske Zveze sovjetskih pisateljev ter je večkrat napadel Solženicina in druge nasprotnike sovjetskega sistema, med njimi Andreja Sinjavskega in Jurija Danila, ki sta oba v sibirskih koncentracijskih taboriščih.

Zahodna Evropa ureja svoje gospodarstvo

Zahodna Nemčija je bila prva zahodnoevropska država, ki se je resno ustrašila možnosti, da bi Italija kot članica SET-a gospodarsko zgrmela na tla in se znašla v položaju, ko bi bilo možno partiji zavladati v Rimu.

Zato sta se na kratek, a odločen sestanek sešla zahodnonemški kancler Schmidt in italijanski predsednik Rumor ter nato objavila, da je Zahodna Nemčija posodila Italiji 2.000 milijonov dolarjev, ki jih bo Italija krila s svojimi zlatimi rezervami, dokler jih ne vrne. Posojilo bo urejeno med obema centralnima bankama ter bodo podrobno izdelali italijanski in zahodnonemški finančni strokovnjaki.

Dogovor, ki mu v Italiji pravijo bilateralno posojilo, da se prebivalstvu lepše sliši, v Zahodni Nemčiji pa ga imenujejo, kar v resnici je, namreč finančno posojilo Zahodne Nemčije, je bil sklenjen za šest mesecev, a je Italiji možno to dobo podaljšati še za naslednjih 18 mesecev.

Ker ima Zahodna Nemčija med za-

hodnoevropskimi državami najmanjšo inflacijo, je predhodna pogajanja z Italijo skrivala, da ne bi še druge države začele nanjo pritiskati, naj jih izveče iz podobnih, vendar manjših finančnih težav, kakor jih ima Italija.

Schmidt je na tiskovni konferenci izjavil, da Italija ne more ukrepati proti inflaciji na isti način, kakor Francija in Zahodna Nemčija, ki imata množice tujih delavcev na svojih ozemljih, med njimi veliko Italijanov. Bo pa morala opustiti misel na nadaljnje omejevanje uvoza, če naj ohrani še nadaljnjo zahodnonemško pripravljenost na gospodarsko pomoč.

Schmidt in Rumor sta tudi govorila o možnosti vrhunske konference SET-a letošnje jesen ter je Schmidt v ta namen že odpotoval v Pariz na razgovore s francoskim predsednikom Giscardom. Po mnenju Giscarda naj bi bila zahodnoevropska vrhunska konferenca po volitvah v Angliji, ki bodo predvidoma letos oktobra. Takrat bo že razvidno, če bo Anglija še naprej ostala v SET-u.

Odmevi na Zbornik 1971/72

SLOVENC, VZORNA IZSELJENSKA SKUPINA

V julijski številki je „Hrvatski narod“, ki izhaja v Buenos Airesu in ga vodi dr. Vrančić, prinesel sledečo oceno Zbornika Svobodne Slovenije 1971/72. Članek, katerega podpisuje „Novski“, pravi sledeče:

Prejeli smo v oceno „Zbornik“ ki ga vsako leto izdajajo buenosaireski Slovenci. Ta letnik začne z dokumentarnim člankom o Koroških Slovencih, katerim Slovenci upravičeno posvečajo veliko pozornost. Ta članek je nadaljevanje prejšnjega.

Temu sledijo članki o slovenski manjšini v Italiji (Primorski Slovenci), v naslednjem poglavju pa politične razprave o komunizmu v domovini (Samouprave), o demokraciji v Ameriki in umetniška priloga z reprodukcijami nekaterih slovenskih umetnikov.

Književnik dr. Tine Debeljak objavlja daljšo razpravo o slovenskem grbu, zastavi in himni. Pisec zaradi številnih dejstev in podatkov ne more biti nezanimiv. Vendar ko piše o četnikih (srbskih) se je na strani 155 zaletel s trditvijo, da so „z Mihajlovičem (Dražom) sodelovali tudi Hrvati, posebno Dalmatinci“. Resnica pa je ta, da med Hrvati nikdar ni bilo četnikov, kakor je bilo to pri Slovencih! Četniki imajo ideal „Srbi svi i svuda ili samo Srbina Srb spasava“. Zato je bila njihova politika proti Hrvatim že pred letom 1941 v znamenju „kolji Hrvate“. Jasno je, da je imel tu v mislih četnike iz Dalmacije, kateri niti sami niso nikdar trdili, da so Hrvati, ampak so se smatrali izključno za — Srbe! Priznati pa je piscu v dobro, ker je navedel predsednika Rosvelta in kardinala Spellmana, ki so leta 1943-44 predlagali balkansko konfederacijo, to je samostojno državo Hrvatsko in samostojno Slovenijo, proti vsaki Churchilovi (pa tudi Šubašičevi) Jugoslaviji, med tem ko za dr. Krnjevića naveda, da je v Londonu v času vojne predložil srednjo evropsko konfederacijo v skupnosti z Avstrijo in Madžarsko, čemur se je odločno uprl dr. Miha Krek.

Tretji del „Zbornika“ je posvečen gornikom in gorništvu, ker tej vrsti športa Slovenci v Argentini posvečajo posebno pažnjo. Ti članki so opremljeni s številnimi posnetki gora v snegu. Temu sledi opis pomembnih pokojnih in socialnih delavcev. Stoletnici dr. Korošca pa posveča Zbornik 65 strani in je njegov lik prikazan tako, kot so ga poznali njegovi sodelavci, ker ne obstajata ne dnevniki ne spomin pokojnika. Pri 27 kraljevih vladah v Beogradu je bil Korošec skoro v polovici od njih minister in v eni celo edini „Prečanin“ predsednik vlade.

Na vidnem mestu je objavljena Poslanica Narodnega odbora v izseljenstvu in nato prikaz organizacijskega življenja Slovencev v svetu.

V Poslanici tega odbora je posebno poudarjena demokracija v „sožitju jugoslovanskih narodov — Jugoslovanske skupnosti“. Obsojeno je „nasilno razbijanje Jugoslavije“ itd. Podpisali so poslanico slovenski krščanski demokrati, dejansko bivša Slovenska ljudska stranka („klerikali“) in Slov. demokratska stranka (liberalci). Torej v glavnem samo dve skupini poleg ostalih obstoječih političnih skupin Slovencev v izseljenstvu. Zvesti geslu „Čuvajte Jugoslavijo“ so ti proti vsaki hrvatski politiki. Naša pota in narodni ideali se razhajajo. Kdor trguje s svobodo Hrvatov, ni naš prijatelj!

Z močnim in visoko razvitim organizacijskim duhom in pripravljeni na žrtve za svoje ustanove, domove, šole in knjige, so Slovenci vsekakor vzorna izseljenska skupina.

Op. ur. Na pripombo pisca, da sta poslanico NO podpisali le dve politični skupini, dostavljamo, da sta SLS in SDS dve glavni tradicionalni slovenski politični stranki. Tudi nam je znano, da z osnovnimi ugotovitvami in smernicami v poslanici soglašajo vsi Slovenci v izseljenstvu, zamejstvu in domovini. Tisti, ki jo odklanjajo, so te izjeme.

Mednarodni teden

PRI VELIKI ŽELEZNIŠKI NESREČI na zagrebški postaji je izgubilo življenje blizu 170 potnikov, nad 100 pa je bilo ranjenih. Vlak, na katerem so potovali delavci s počitnic nazaj na delo v Zahodno Nemčijo, je iz neznanih razlogov pridrvel na postajo z nad 90 kilometri hitrosti ter je ves iztiril, lokomotiva pa je sama drvela naprej. Strojevodja in drugo vlakovno osebje so pod ključem. Ugotavljajo, da je mnogo potnikov bilo ubitih od električne toka, ker so vagoni podrli električne drogeve, vsled česar so električne žice padle na vagon.

AMERIŠKI PREDSEDNIK FORD je na tiskovni konferenci ponovil svojo trditve, da ima ZSSR v Indijski oceanu tri pomorska oporišča. Sovjetska tiskovna agencija Tass je obtožila Forda, da je „netočeno“ in da je „napačno informiran“, ni pa objavila, ali ima ZSSR morda še več oporišč v omenjenem oceanu.

ALŽIR IN SAUDIJEVA ARABIJA sta se dogovorili, da ne bosta znižala cene petroleja. Na Dunaju so se strokovnjaki OPEC-a (držav, ki izvažajo petrolej) dogovorili, da je novo zvišanje cen petroleja pred koncem letošnjega leta „popolnoma upravičeno“. Odstotek zvišanja cen bo „podoben prejšnjemu zvišanju.“ Kakor je znano, so te države letos junija priporočile zvišati ceno petroleja od US\$ 11.65 na US\$ 12.67 za sod.

AMERIŠKO VOJAŠKO LETALO SR71 je postavilo nov svetovni hitrostni rekord, ko je minulo nedeljo preletelo razdaljo od New Yorka do Londona v eni uri 56 minut. Letelo je v višini nad 20 kilometrov.

ZDA se pripravljajo na vzpostavitev diplomatskih odnosov z Vzhodno Nemčijo in s Kubo. Z Vzhodno Nemčijo so bile zadavne priprave napovedane za to sredo, za vzpostavitev odnosov s Kubo pa se je že pod Nixonom začel zavzemati ameriški zun. minister Kissinger.

POMORSKA KONFERENCA ZN, na kateri naj bi se dogovorili o izkoriščanju morskega bogastva in suverenosti držav nad obalnim prostorom, se je začelo končala brez dogovora. Prihodnje zasedanje je napovedano čez pol leta.

Pismo iz Nemčije

Brandtov odstop se ne komentira več. Časopisi ga le še redkokdaj omenjajo. O vrednosti njegove „Ostpolitik“ se še vedno mnogo debatira, zlasti o tem, kdo je imel več koristi od politike: Sovjetska zveza ali Nemčija. Brandtov ugled trpi tudi zaradi nekaterih odkritih afer iz njegovega zasebnega življenja. Se je pač tudi pri njemu ponovilo: kadar kak mogočnejš padec, tedaj lopnejo po njem tudi tisti, ki so se ga preje bali. Brandtov naslednik Heilmut Schmidt velja za najboljši desničarskega predstavnika socialistične stranke in za opreznega politika.

Sedaj zanimajo ljudi bolj finančni polomi v Nemčiji. V zadnjem času je propadlo več velikih podjetij in bank. Zlasti polom velike banke v Kölnu Herstatt und Bass je močno vznemiril nemško javnost. Mnogi se bojijo, da je tako imenovanega nemškega gospodarskega „čudeža“ konec in da se približujejo bolj trda leta.

Mnogo Slovencev v Nemčiji si je priskrbelo nemško državljanstvo. Ker imajo v Sloveniji sorodnike, gredo tja na obisk z nemškim potnim listom. V zadnjih mesecih se dogaja, da te obiskovalce zasllišujejo in zlasti sprašujejo, zakaj so zaprosili za nemško državljanstvo. Zanima jih tudi, pri katerih družtvih sodelujejo, katere slovenske časopise berejo, s katerimi duhovniki imajo stike itd. Dosedaj so bili takih zaslisevanj deležni le prekomorski obiskovalci domovine, zlasti begunci iz leta 1945. Sedaj se je pa ta praksa razširila tudi na Evropo. Glede onih iz Argentine, Združenih držav in Kanade pa je znano, da jih skoraj vse zasllišujejo, če so doma prijavljeni. Obiskovalci se skušajo izogniti tem zaslisevanjem na ta način, da se ne prijavijo in da neprestano potujejo iz kraja v kraj. Tisti, ki so bili zasllišani, navadno zelo molče o tem dejstvu. Nekateri pa le povedo, kaj so bili vprašani in tudi povedo, da imajo zlasti o vidnejših osebah zelo podrobne in točne podatke in celo fotografije. Povsod imajo obveščevalce: v raznih organizacijah in domovih.

„Malokdo ve, da človek velja zaradi tega, česar ne stori, zaradi nepomembnih stvari, ki jih zna pustiti ob strani, zaradi dogodkov, ki jim ne posveča pozornosti, zaradi potreb, ki jih pusti izhirati. Kip naredimo tako, da odstranimo iz kamene klade nepotrebni marmor, v obnašanju se izbistimo in postanemo urni, ko odpravimo škodljive navade, ki so nam v napoto; podobno se naučimo pazljivosti, ko se otresemo informacij, ki nimajo nobene teže.“

Sodobni italijanski kulturni kritik Elémire Zolla

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Istočasno ko je bilo v Buenos Airesu zaključeno zasedanje zborovanja guvernerjev vseh provinc, je bila na kocki usoda predsednika Centralne banke dr. Gómez Moraleza, enega ključnih osebo v sedanji gospodarski ekipi, katero vodi minister Gelbard. Kljub uradnemu zanikanju, je med obema funkcijama prišlo do nesoglasja. Položaj je postal nevzdržen, ko sta dva buenosaireska dnevnika objavila kot govorico, da bo država emitirala zunanje bone v dolarjih, kateri pa naj bi bili dostopni tudi lokalnim vlagateljem. Centralna banka je to novico zanimala, meltem ko je v raznih krogih notranjega ministrstva (od koder je novica prišla na dan) bilo mnenje drugačno.

Nasprotje med ministrom in predsednikom Centralne banke je bilo preveč očitno. In minister je enostavno predložil predsednici ostavko, katero je pred časom podpisal dr. Gómez Morales. Po nekaj dneh preučevanja je gospa María Estela Martínez de Perón ostavko sprejela in imenovala novega predsednika, ki je dr. Hernán Aldabe. Istočasno ko je minister Gelbard objavil to predsedniško resolucijo, je tudi napovedal, da prihaja čas odpovedi. Še eno nasprotje na gospodarskem polju. Medtem ko delavsko ministrstvo strogo pazi, da noben sindikat ne bi zahteval povišice plač, češ da je v polni veljavi Socialni pakt, po katerem se ne povišajo plače, pa tudi ne rastejo cene, je poslevoedeči podtajnik državnega tajništva za notranjo trgovino na proslavi dneva argentinske industrije zagotovil zbranim podjetnikom, da bo vlada še ta teden ugodila mnogim prinjam za povišanje cen.

Seveda ima ministrstvo za delo v tej svoji kontroli sindikatov mnogo nepriklj. Najprej na državnem resorju, kjer napovedujejo učitelji za ta mesec štiri dneve stavke. Po drugi strani pa se razni levičarski sindikati povezujejo, da organizirajo v čim krajšem času veliko protestno stavko. V tej povezavi vodijo zlasti kordobski mehaniki in energetski delavci, pa buenosaireski grafiki. Vendar v Córdoba sami levičarski sindikati izgubljajo prostor napram ortodoksnim peronističnim gremijem.

Ta ponedeljek 2. septembra pa, ko je državna petrolejska družba YPF prevzela monopol prodaje nafte in njenih subproduktov, je podal ostavko kot zvezni komisar v intervenciji v cordobsko

provincio dr. Duillio Brunello. Vzrok te ostavke naj bi bil ta, da se dr. Brunello, kot drugi podpredsednik justicialistične stranke posveti zlasti njeni notranji reorganizaciji. (Predsednik stranke je bil gen. Perón, prva podpredsednica pa je gospa María Estela Martínez de Perón). Vzpredno s stranko deluje tudi Justicialistično gibanje, ki je prav v začetku tega tedna preuredilo svoje vodstvo. Odslej naprej je predsednica Gibanja gospa María Estela Martínez de Perón, člani vodstva so dr. Rocamora (notranji minister), dr. Benítez (pravosodni minister), Raúl Lastiri (predsednik poslanske zbornice) in dr. Duillio Brunello. V to vodstvo bo imenovan še en predstavnik sindikalnega peronizma. Takoj po normalizaciji Gibanja bo prarejena tudi stranka. Ta ima zlasti veliko problemov v notranjosti države, kamor bo vodstvo moralo poslati svoje komisarje, nekatere že poslane pa zamenjati. Tako trenutno npr. v Santa Fe obstajajo kar tri nasprotujoče si peronistične skupine.

Poglejmo končno na Univerzo. V Buenos Airesu se sedaj ni novi minister dr. Ivanissevich imenoval rektorja. Na fakultetah medtem vladajo levičarski elementi in poučevanje (resno poučevanje niti nima smisla napisati) je v največjih primerih nemogoče. Sedaj je začasni interventor še podpisal dekret, po katerem se lahko neomejeno vpišejo na univerzo celo tisti, ki še niso končali srednje šole, pod pogojem, da pred avgustom vpisanega leta položijo zadavne gimnazijske izpite. A ta rok se lahko prilično podaljša še do konca letnika.

Vzgojni minister sicer postopa previdno, a po mnenju opazovalcev prepočasni, sam je pretekli teden izjavil, da sedanje univerzitetno vodstvo po zakonu nima nobene pravice ukrepanja. Vlada, da bo normalizirala univerzo; če mogoče potom dialoga, ni pa izključil uporabe sile v zadnjem slučaju. Medtem pa, ko se vlada odloči kaj naj stori, sedanje univerzitetno vodstvo ukrepa po svoji (brez)glavi. Kdo bo potem obrnil krmilo in rešil potapljačo se ladjo. Dr. Ivanissevich sam je izjavil, da od vseh vpisanih je zadnja leta končalo univerzitetni študij le 17 odstotkov študentov. Ta številka je sedaj padla na 6 odstotkov, in še ti da gredo več noma delati v ZDA. Je v takem stanju mogoče govoriti o narodni obnovitvi in osvoboditvi?

Čajanka Zveze slovenskih mater in žena

Zveza slovenskih mater in žena v Buenos Airesu prireja vsako leto že tradicionalno čajanko, na kateri pogosti svoje članice, njih može in prijatelje ter družinske člane s čajem in slaščicami, ki jih pripravijo same. Tudi letos je bil tak popoldan v nedeljo, 1. sept. Občinstvo je pripravila na to intimni praznik naših žena in mater ga. Pavlina Dobovšekova s svojim govorom v slovenski radijski uri.

Govr. ge. Pavline Dobovšek

V imenu Zveze slovenskih mater in žena pozdravljam vse Slovenke, ki živimo razkropljene po vsem svetu. Danes se spominjamo vseh slovenskih žena, ki so skozi stoletja bile steber slovenskih domov, žena, ki so v doba zatiranja našega naroda zmogle kljubovati vsem napadom in so veliko prinesle k razvoju in utrditvi slovenstva. Predvsem pa se danes spominjamo tistih slovenskih mater, ki so ob največji tragediji našega naroda izgubile svoje sinove in ki še danes — po skoro tridesetih letih — ne vedo, kje počivajo trupla njihovih otrok. Spominjamo se tudi vseh mater in žena, ki so nas tekom preteklega leta zapustile in ki počivajo v deželi, ki nas je v naših najtežjih časih sprejela in nam nudila nov dom.

Potem, ko govori o delu Zveze, nadaljuje:

Položaj naše Slovenke po drugi svetovni vojni ni bil lahak. Idejno vodene v krščanski miselnosti smo zapustile svoje domove in domovino in se naselile v deželah, kjer nam je bilo možno

živeti po svojem prepričanju. Dolga leta odpovedi, žrtve in trpljenja so nas družila in utrdila. Nova doba preizkušeni in socialnih sprememb nas je našla pripravljene, da zmoremo biti trdna opora članom naših družin.

Govornica je nato omenjala vlogo žene kot ohranjevalke in posredovalke slovenskih narodnih, kulturnih in verskih izročil. Nato je pa govor zaključila takole:

Predvsem se slovenske matere zavedamo poslanstva, ki nam je dano po božji volji: žena daje življenje. Žena ne jemlje življenja. V njenih rokah ni mesta za morilno orožje. Roke krščanske slovenske žene delijo ljubezen in tolažbo, blažijo bol in trpljenje sočloveka. To je poslanstvo, ki je ženi določeno od Boga.

Naša dolžnost pa je, da čuvamo zvestobo idejam, zaradi katerih smo zapustile domovino. Slovenske matere ne nehno budimo spoštovanje do naših narodnih svetinj in trdno zaupamo, da bomo Slovenci enkrat dosegli svoj davno zaželeni cilj: Združene svobodne Slovence.

V Slov. hiši pa se je začela slavnost s sveto mašo za vse rajne članice zveze, ki jo je opravil duhovni voditelj g. Jure Rode. V svojem govoru se je naslonil na berilo in evangelij ter je govoril o ponižnosti kot viru ljubezni do bližnjega, dobrodelnosti in ki nikakor ni pasivna lastnost človeka, temveč izvor največje duhovne aktivnosti. Pri sv. maši je pel mladinski zbor iz San Justa pod vodstvom Andreja Selana. Nato se je

Novice iz Slovenije

LJUBLJANA — Akademski slikar Silvester Komel je v ljubljanski Mali galeriji razstavil enajst novjših, „iz krajine zraslih barvnih prostorov“. Tako je kritik Janez Mesesnel zapisal o teh slikah, ki so pravzaprav dosledne transpozicije krajine v abstraktni barvni prostor.

TRBOVLJE — Trboveljska godba na pihala, ki ima 65 godbenikov, je na svetovnem prvenstvu amaterskih godb, ki je bilo konec julija na Nizozemskem, zasedla prvo mesto med nastopajočimi godbami.

LJUBLJANA — Slovenski oktet je 1. avgusta nastopil v okviru poletnega mednarodnega festivala v letnem gledališču v Križankah. Pod vodstvom umetniškega vodje Darijana Božiča so sedajni oktetovci Jože Kores, Danilo Čadež, Peter Ambrož, Božo Grošelj, Tone Kozlevčar, Andrej Štrukelj, Marijan Štefancič in Peter Čare naštvirali program „S pesmijo okrog sveta“. Zapeli so poleg Ribniške in Mojceja še vrsto čeških, slovaških, norveških, francoskih, italijanskih, španskih, ameriških, črnih duhovnih in japonskih pesmi.

LJUBLJANA — V okviru 22. mednarodnih poletnih kulturnih prireditev je 4. avgusta v ljubljanski stolnici koncertiral madžarski orgelski virtuoz Gabor Lehotka. Umetnik, ki je od leta 1968 profesor za orgelsko glasbo na budimpeštanski visoki šoli, je izvajal dela Lizista in Bacha.

PIRAN — V Piranski galeriji so odprli 11. avgusta letošnjo enajsto likovno razstavo. Na to razstavo so povabili ljubljanskega slikarja profesorja Marijana Tršarja, ki je razstavil 19 slik. Ob otvoritvi razstave, na katero je prišlo izredno veliko ljubiteljev likovne umetnosti, je Galerija poleg predstavitve umetnika pripravila tudi daljši kulturni program, pri katerem sta sodelovala tudi člana tržaškega Stalnega slovenskega gledališča Mira Sardočeva in Joško Lukež.

LJUBLJANA — Ljubljanski oktet Gallus je imel po zaključku svojih počitnic v avgustu kar 12 koncertov. Začeli so svojo delo s koncertom v cerkvi v Zelšah, nadaljevali v Poreču, nato nastopili dvakrat v cerkvi na beljskem otočku, potem so šli še v Zagreb, kjer so peli v Markovi cerkvi, šli na Hvar in v Trpanj, nato so se vrnili v Slovenijo in nastopili še v Križankah, v šmarjeških Toplicah in nazadnje v Ptuj na festivalu narodne glasbe.

ŽALEC — Savinjski hmeljarji niso kaj zadovoljni z letošnjim pridelkom. Sodijo, da bo samo povprečen, kakih 15 stotov na hektar. Še bolj pa jih tarejo druge težave: proizvodni stroški so se zelo povečali, tako da računajo, da bodo pri hmelju, ki so ga prodali vnaprej na tuja tržišča, imeli zaradi podražitve umetnih gnojil kar 4,20 dinarjev izgube pri vsakem kilogramu.

LJUBLJANA — Mednarodna komi-

sija je ocenjevala na Gospodarskem razstavišču 636 vinskih vzorcev iz 15 držav. Razdelila je 213 zlatih in 313 srebrnih medalj ter 19 pismenih priznanj. Največ zlatih medalj je prejela Avstrija (69), za njo pa Jugoslavija (63). Komisija je podelila tudi 5 najvišjih odlikovanj „šampion 74“, dobila so ta odlikovanja vina iz Grčije, Italije, Avstrije in Romunije ter slovensko vino „Club Slovin 1972“, ki ga je pridelalo podjetje Slovenija-vino v obratu v Jeruzalemu v Slovenskih goricah.

LJUBLJANA — Nedavni poviški, ki jih je v državnem okviru odobrila vlada, bodo zvišali mesečne izdatke štiriclane družine za 60 dinarjev. Z 21. julijem so se zvišale cene pšenice, moke, jedilnega olja, sladkorja in kave pa tobaka. Povprečno so cene kruha poskočile 45%: črni kruh bo stal okoli 3,30; polbeli 4,10; beli pa 5.— dinarjev za kilogram.

KOPER — Koperska proga je elektrificirana od Divače do Herpelja, zgradili pa so tudi nekaj novih izogibalšč, nekaj pa jih še grade. Tako sedaj po koperski progi pelje dnevno osem parov tovornih vlakov in štirje pari potniških vlakov. Ko pa bo do konca junija 1975 ves odsek elektrificiran, bo, propustnost bistveno večja; tovorni vlaki bodo od sedanjih 1,6 milijona ton blaga mogli prepeljati letno 5 milijonov ton, pa tudi potniških vlakov bo moglo voziti po 10 parov dnevno.

LJUBLJANA — Slovenski živinorejci so se dogovorili z Zvezno direkcijo za rezerve, da jim bo ta odkupila vso do 30. septembra ponujeno živino po uradnih odkupnih cenah. Računajo, da bo odkup zajel kakih 21.000 pitanih goved. Odkupna cena znaša 16,50 dinarja in 1,50 dinar premije za kilogram žive teže.

LJUBLJANA — Na Kozjanskem, na ozemlju, kjer je potres povzročil veliko škodo, ki še ni dokončno ocenjena, bodo zgradili 9 novih šol in sicer v šmarju pri Jelšah, v Zibiki, na Pristavi, na Kristan vrhu, v Šentvidu, Poni-kvi, v Loki pri Žusmu in na Vinskem vrhu; precej denarja pa bo potrebno še za popravilo sedemnajstih šol v šentjurski, šmarški, celjski in slovenjegraški občini. Odločili so se niso, kaj naj naredijo z domom za ostarele v Jelšingradu; nekateri so za obnovitev in prizidek, drugi pa za nov dom kje drugje. Hudo je prizadela prebivalce kozjanskega novica, da tistim, ki nimajo nad 15.000 dinarjev škode, ne bodo dali nobene pomoči. Pomagati si bodo morali, kakor vedo in znajo. Ob tej novici v listih objavljajo proteste, posebno v zvezi z nogometaši, ki so za svoje „častno osmo“ mesto na svetovnem prvenstvu prejeli vsak po 90.000 dinarjev nagrade. Vsekakor pa je novica, da bajtariji in kmetje, ki nimajo nad 15.000 dinarjev škode, ne bodo nič prejeli, lep primer „socialistične realnosti in pravične družbene ureditve“.

cije ter o razmahu prav te slovenske Zveze mater in deklet, ki hoče pripravljati matere in žene za zavestno odgovornost, ki jo ima žena v družini, v družbi in poklicu. „Zdi se, da se katoliška žena nima kam nasloniti, ne v okolico ne v družbo, ki je danes že močno razkristjanjena.“ Nato je poudarila letošnji cikel predavanj po podružnicah Zveze, ki je obravnaval predvsem temo: Družina—kam? Nato je govornica pribila: „Naša Zveza je izven vseh političnih strank. Njeno poslanstvo je kulturno. Spričo potreb pa se je osnoval in deluje tudi dobrodelni odsek. Ne mislimo, da med nami ni revežev. Skozi vse leto zlasti v zimskem času se obračajo na nas. So družine, ki živijo v skriti revščini in se je ne upajo razodeti. Vsemu je treba hitro na pomoč. In nositeljica pomoči tega živlega krščanskega življenja skuša in mora biti Zveza žena in mater.

Pred nami je ogromno dela. Ne odlašajmo na jutri, še danes začnimo. Nič ni nemogočega. Pridružite se našim vrstam. Z orožjem dobrote in ljubezni bomo dosegli prenovo človeka, žene-matere v družini, družbi in narodu. Od nas je odvisna bodočnost: trdna in zdrava v svojih temeljih.

Izmed mnogih nalog, ki jih ima žena, je zelo važno poučevanje. Ne mislim tukaj poučevanje kot poklic temveč pouk matere. Njeno delo začne z otro-

Žegnanje in sprejem mladine v San Martinu

V soboto, 31. aprila, so imeli v San Martinu lep domači praznik. Obhajali so šestindvajseto obletnico ustanovitve slovenske maše v San Martinu. To slavlje so združili s sprejemom fantov in deklet med redne člane oz. članice Slovenskega doma v San Martinu.

Sv. mašo je ob tej priložnosti daroval msgr. Anton Orehar v obširni kapeli kolegija Sagrado Corazón. Te sv. maše so se rojaki iz San Martina udeležili v velikem številu. Pel je pri maši Slovenski pevski zbor v San Martinu.

Po maši so se rojaki podali v okusno pripravljeno dvorano Slovenskega doma, kjer se je izvršil sprejem mladine in kjer so nato postregli z večerjo. Slovesnost sprejema je začel kulturni referent doma Stanko Oberžan, ki je pozdravil vse navzoče in še posebej msgr. Oreharja, predsednika Zedinjene Slovenije Boža Stariha, bivšega sanmartinskega dušnega pastirja g. župnika Gregorija Malija in sedanjega dušnega pastirja g. J. Rodeta, botra doma Adolfa Jesiha, učiteljski zbor sanmartinske slovenske šole, zastopnike oz. zastopnice vseh organizacij v domu ter seveda fante in dekleta, ki so zasedli dolgo mizo v sredini dvorane.

S. Oberžan je naprosil msgr. Oreharja, da spregovori nekaj vzpodbudnih besedi mladini. Msgr. Orehar se je od-

zval tej prošnji ter pohvalil složno sodelovanje slovenske skupnosti v San Martinu s svojimi dušnimi pastirji. Pri tem je pohvalno omenil vse dušne pastirje, ki so delovali v San Martinu. Čestital je mladini k njeni odločitvi, da postanejo člani doma ter jih prosil, da naj se resno pripravijo za delo v domu in prevzem raznih funkcij v prihodnosti. — Tudi predsednik Zedinjene Slovenije B. Stariha je prisrčno čestital mladini, ki je stopila v vrsto članov in članic doma. Opozoril jih je na nevarnosti, ki groze mladini v tej deželi, kjer se po šolah in drugod ponuja marksistična doktrina, ki je že spravila pod komunistični jarem našo domovino in že nad tretjino sveta. — Nato je spregovoril sanmartinski dušni pastir g. Rode ter je v daljšem programatičnem govoru omenil nekaj aktualnih problemov za našo mladino, med temi tudi vprašanje narodnostno mešanih zakonov. Mislimo, da bi bilo prav, da bi bile te misli kje v celoti objavljene.

Predsednik Slovenskega doma v San Martinu Anton Žagar je nato po kratkem uvodu razdelil med 18 fantov in 11 deklet sprejemne članske listine ter je posebej vsakemu čestital. — Sledila je večerja, katere se je udeležilo nad 200 oseb. Pohvaliti je treba dobro postrežbo, katero so imele na skrbi sanmartinske mladenke.

SLOVENC I V ARGENTINI

Osebnostne novice

Krst: Krščena je bila v župni cerkvi v Villi Loma Hermosa Ana Karla Petkovšek, hči Gabrijele in Irene roj. Škulj. Za botra sta bila ga. Marija in Marijan Petkovšek. Krstil je g. Franc Grum.

ZVEZNI MLADINSKI SESTANEK

V nedeljo, 1. septembra, je bila v cerkvi Marije Pomagaj mladinska sv. maša, ki jo je msgr. Orehar daroval za dušni pokoj generala L. Rupnika. Po tej maši je bil v gornji dvorani Slovenske hiše — ki so jo fantje in dekleta napolnili do zadnjega kotička — sestanek, na katerem je govoril Rudolf Smersu o „Slovenih in katoliški Cerkvi“.

Govornik je na kratko orisal naselje Slovencev na ozemlju med Vzhodnimi Alpami in Jadranskim morjem, poudaril, da so bili Slovenci v Benetkah, kako so bili Slovenci že zgodaj po naselitvi pritegnjeni v območje zapadne krščanske kulture, kar je bilo odločilno za ohranitev slovenskega naroda. Zgodovinsko dejstvo je, da smo se v stoletnem trdem boju za obstoj izoblikovali v trdno sklenjen in samozavesten narod, ki ima vso pravico zahtevati svoj prostor po vsej.

Nato je govornik podal kratek pregled slovenske zgodovine skozi srednji vek. Omenil je veliko nevarnost, ki je Slovencev kot narodu grozila s protestantsko reformacijo v XVI. stoletju. Lutrova nemška vera je pljusnila tudi na slovensko ozemlje, kjer se jo je oprijelo plemstvo, ki je bilo skoraj v celoti nemškega rodu. Tu je ali vsaj narodno odtujeno bilo tudi meščanstvo. Ti so se oprijeli nove vere in jo hoteli vsiliti slovenskemu ljudstvu. Tudi nekaj duhovnikov se je oprijelo protestantizma, med temi tudi ljubljanski kanonik Primož Trubar. Ta je v veliko denarno podporo plemstva in meščanstva organiziral protestantsko cerkev na Sloven-

skem in v ta namen — in ne iz kakih narodnih namenov — izdal leta 1551 prvi dve slovenski knjigi (abecednik in katekizem). Slovensko ljudstvo je skupaj s slovensko zvesto duhovščino to tujo vero odklonilo, čeprav se je ponujala v slovenski tiskani besedi.

Dalje je govornik omenil delo slovenskih duhovnikov ne samo na verskem, ampak tudi na vzgojnem, kulturnem, gospodarskem in političnem področju, kamor so morali posegati, ker ni bilo na razpolago laikov. Dr. J. Ev. Krek je s pomočjo združenstva rešil kmeta. Isti moški je skupaj z dr. Antonom Korošcem odločno posegal v slovensko politično življenje. Škof dr. Rožman je ob nastopu najhujšega sovražnika — komunizma glasno in javno obsodil to novo krivo vero, ki so jo komunisti z zločinskimi sredstvi vsiljevali slovenskemu ljudstvu. Po krivdi svetovnih političnih skupin smo morali zapustiti domovino in oditi v tujino. Tudi na tej poti so nas spremljali slovenski duhovniki in tudi v novih krajih so se z vso požrtvovalnostjo zavzeli za naše potrebe in zlasti za našo versko in narodno ohranitev. Slovenski katoliški duhovnik je v vseh časih nesebično spremljal slovensko ljudstvo in mu pomagal.

SAS JUSTO

Otroški dan

Argentina praznuje otroški dan 1. nedeljo v avgustu. Ker so pa za ta dan bili zadržki, je šola „Franceta Balantiča“ pripravila šolsko prireditev teden dni pozneje: 11. avgusta.

Nedeljsko popoldne je privabilo polno dvorano staršev otrok in prijateljev mladih, da so prisostvovali lepemu programu. Izvajali so ga po razredih, t. j. vsak razred je podal svojo točko. Nižji razredi so nastopili s pevskimi in recitacijskimi točkami, vsaki starosti primerljivi. Tako se je osmi razred odrezal z družinskim šaljivim prizorom „Luknja v prtu“ in ga podal v splošno zadovoljstvo, kakor seveda tudi vsi ostali.

je postavila gđ. Angela Klanjškova. Posebno otrokom, ki jih je bilo polno v dvorani, je bil ta prizorček najbolj všeč, kar je pričalo njihovo navdušenje.

Podpredsednica je nato izročila šopke ge. Groznikovi za njeno delo pri slovenski avbi, A. Skubicu, za vodstvo godbe ter drugim sodelavcem pri današnjem uspelem večeru. Nato se je začela čajanka in pogostitev gostov, na kar je dobil besedo M. Loboda, ki je nato vodil družabni del čajanke. Predstavil je najprej bogastvo razstave ženskih ročnih del v dvorani sami, še več pa zunaj v veži, kjer je nekaj „štantov“ z naravnost umetniškimi vezeninami. Vydil je nato žrebanje prelepega para lutk: fantiča in dekliča v narodni noši, ki ju je zadel ga. Čečova, prav gotovo družina, ki se je najbolj prizadevala za kult narodnih noš med nami. Začela se je nato žrebanje za prelepo avbo. Na žalost — ali pa na veselje? — izžrebana številka ni bila prodana ter je tako avba ostala Zvezi — za drugič. Med tem pa je šla svojo pot predaja po štanti, ki pa je bila letos slabša kakor druga leta, kajti ta dan je bilo še več drugih prireditev. Vsekakor je čajanka lepo izpadla, kakor tudi vsa prireditev, ki so jo „popestrile“ — da rabimo ruski izraz, ki ga je odobrili pravopis in se današnji zelo uporablja doma! — nekatere matere in žene v krasnih narodnih nošah.

Srečolov je prinesel lep čisti dobček, ki gre v sklad za razširjanje šole in gradnjo mladinskih prostorov v „Našem domu“.

Prijateljska večerja

Slov. zavetišče dr. Gregorija Rožmana je v soboto 10. avgusta pripravilo v „Našem domu“ v San Justo prijateljsko večerjo. Čez sto petdeset gostov je zasedlo omizje.

Predsednik zavetišča g. Matevž Potočnik je v pozdravnem govoru podal tudi poročilo o gradnji in naslovil prošnjo na vse navzoče, da še nadalje podpirajo gradnjo in izvedbo zamisli te dobrodelne ustanove, kajti stroški se čedalje bolj dvigajo.

Med pospravljanjem dobrot se je oglasil orkester „Due in altum“ in na mah ustvaril razposajeno razpoloženje, kajti ubiral je same slovenske poskočne, da se je zavrtelo mlado in tudi že starejšo. Na vprašanje, kaj pomeni ime, je prijazni g. Šerman, vodja orkestra, povedal, da bi se to reklo po naše „Vedno više“, kar je obenem tudi njihovo geslo. Razmeroma malo števil članov (trije rojaki: g. Šerman, njegov sin in Potočnikov ter dva domačina) zaigrajo, da se (s pomočjo zvočnih naprav) napolni slednji kotiček dvorane in tudi čutili.

Šele tja čez polnočno uro so zadovoljni gostje začeli odhajati. Tako so pridreditelj posrečeno združili prijetno s koristnim, kajti čisti dobček je namenjen za gradnjo zavetišča.

MENDOZA

25. redni občni zbor

Društvo Slovencev v Mendози je na svojem 25. rednem občnem zboru polagalo obračun svojega delovanja v preteklem poslovnem letu. Iz odborniških poročil posnemamo nekaj najvažnejših podatkov.

Društvo je v zadnji poslovni dobi pripravilo 7 kulturnih in 3 družabne prireditve. Najpomembnejši dogodek pa je bil gotovo v aprilu začetek slovenskega tečaja za srednješolce, o čemer smo ob svojem času že na tem mestu poročali.

Pevski zbor je tudi letos živel v neodoljivi razgibanosti. Njegova glavna prireditev je bila spet vsakoletna Markova nedelja — dan slovenske pesmi, za katero je k sodelovanju pritegnil v pesmi tudi naš vtrec, šolski tečaj in mladino. Razveseljivo je dejstvo, da naša pesem med nami — živi.

Šolski tečaj sv. Cirila in Metoda ima 35 otrok, 21 v osnovnošolskem oddelku in 14 v otroškem vtrecu. Med letom so se vrstili otroški nastopi in sodelovanje na raznih skupnih prireditvah, kot za narodni praznik, mladinske dneve, športne dneve, šolski praznik za dan sv. Cirila in Metoda, za materinski in očetovski dan ter za sklep šolskega leta.

Poslopje, ki je naš Slovenski dom, je bilo končnoveljavno odkupljeno in plačano. Stoji pa zdaj Društvo z vso zavedno slovensko skupnostjo pred težko nalogo njegovega vzdrževanja in prenovitve. Izvoljen je bil poseben odsek za prenovitev Doma.

Iz predsedniškega poročila Pavla Bajde posnemamo, da mora biti poleg te naloge zdaj naša glavna skrb posvečena mladini.

Zelo razveseljivo je bilo poročilo Planinskega oddelka, ki ga sestavlja naša podjetna mladina. Zgradila je v „Puenta del Inca“ planinsko kočjo, ki bo nudila v bodočnosti vsem prijateljem narave in športa ugodno in lepo zatočišče tako poleti kot pozimi.

Pri volitvah je bil končno izvoljen naslednji odbor: predsednik Stane Grebenc, podpredsednik Marko Milač, tajnik Janez Grintal, blagajnik Dane Zumer, gospodar Peter Bajda ml., odborniki arh. Božidar Bajuk, Jaka Mlinar, Milan Bajda; nadzorni odbor ing. Jože Germ, Dominik Heinrich, Peter Bajda st.; razsodišče Jože Bajda, Luka Grintal, prof. Božidar Bajuk; šolski odbor Stane Grebenc, Mici Bajda, Lenka Božnar.

SLOVENSKA VAS

Prihod Zelenega Jurija

Naša mladina pripravlja Jurjevanje, namesto običajnega popoldanskega nastopa za mladinski dan.

Prišel bo Zeleni Jurij v spremstvu mladih vseh starosti, kot je prihajal nekdanj v slovenske vasi v domovini.

Zvrgolenje drobnih ptic in glas pastirskih trobent bo spremljal njegov prihod. Mladina se bo razigrala ob starih pastirskih igrarh.

Sprejeli bomo Jurija in spremstvo s kruhom in soljo ker nam bodo želeli blagostanje in srečo s kolednicami ki so bile v navadi.

Potem bodo vse starostne skupine v okviru Jurjevanja pokazale kaj znajo. Dekleta in fantje pa nam bodo zaplesali tri obhodne pleske.

Kdor bo prišel gledati bo videl nekaj starega, ki je tako staro, da bo za vse nekaj novega.

Naša pesem od srca do srca

V prejšnji številki je v poročilu o pevsko-glasbenem festivalu izpadel odstavek o nastopu dueta Janez Rode-Rok Fink, ki je bil napisan takole:

Prodornost in obsežnost ter barva drugega tenorja Janeza Rodeta je zlasti pri Katreci prišla do izraza, ne da bi bila manj učinkovita v slovenski narodni Adijo in zdrava ostani in v argentinski narodni No importa. Spremljava tenorja Roka Finka s kitaro je bila primerno dopolnilo Rodetovemu izvajanju. Obema se poznajo vaje v bue-nosaireskem Slovenskem oktetu, ki ga bomo mogli spet poslušati sredi oktobra.

občinstvo podalo v veliko dvorano, kjer je zasedlo vse prostore ob mizah. Spored je začela predsednica ga. Milka Pezdirtčeva, ki je pozdravila vse udeležence. Nato je nastopil dekliski mladinski pevski zbor iz San Justa, ki je zapel venček lepih narodnih pesmi pod vodstvom Andreja Selana. Občinstvo je nagradilo pevke z velikim odobravanjem. Za pevskim zborom je nastopila sanjuška folklorna skupina z petimi pari v narodnih nošah, tokrat koroških, kar je vzbujalo posebno pozornost. Kakor je znano, uživa v folklornih plesih sanjuška mladina največji sloves med nami, ki ga je dobila lani s priredbo baleta s prizori iz življenja slovenske vasi, kakor ga je sestavil in uprizoril baletni mojster Čarman. Tudi za letos pripravljajo baletno presenečenje. Nekaj tega so nakazali s tem prizorom koroškega plesa, ki je žel velik aplavz. Za njim je sledila mladinska godba na pihala iz Ramos Mejije, ki jo vodi Anton Skubic. Ta mlada godba se izpopolnjuje od nastopa do nastopa ter postaja že nepogrešljiv del slovenske skupnosti. Triglav koračnica in druge pesmi mladih godbenikov napravijo posebno razpoloženje med nami. Tudi tokrat, pohvala ni izostala.

Nato je nastopila slavnostna govornica ga. Lenčka Maloverhova, ravnateljica ljudske šole v Ramos Mejii. Govorila je o potrebi ženske organiza-

Po športnem svetu

Na 33. balkanskih atletskih igrah v Sofiji so Romuni zmagali tako med moškimi kot med ženskimi ekipami. Jugoslovanski reprezentanci sta se dokaj slabše uvrstili, kot so pričakovali, kljub temu pa so posamezniki dosegli odlične rezultate in odnesli 10 zlatih medalj. Med moškimi je bila ekipa iz Jugoslavije četrta, med ženskami pa tretja. Najboljši rezultat tekmovanja je postavila Jelica Pavličič v teku na 400 m s 51,0, kar je trenutno drugi najboljši čas na svetu. Urbančičeva je bila druga v metu kopja s 57,40, Pečar pa tretji v metu diska. Nov jugoslovanski rekord v skoku v višino je postavil na tem tekmovanju Danijel Temin z 220 cm.

Iz Ljubljane se je 4. avgusta odpeljala z vlakom v Rim 17-članska alpinistična odprava na Himalajo — že

peta —, ki bo nato odletela v Nepal. V Himalaji bo spet naskočila 7902 m visoki Kangbācen. To goro so slovenski alpinisti napadli že leta 1955, pa so pri 7650 metrih morali odnehati. Odpravo vodi Tone Škarja, ki jo je naskakoval v tisti odpravi, ostali člani pa so Jože Andlovic, Zvone Andrejčič, Stane Belak, Danilo Cedilnik, Janez Dolžan, Janez Gradišar, Zoran Jerin, France Jeromen, Marijan Manfreda, Bojan Pollak, Radovan Riedl, Roman Robas, Miha Smolej, Peter Soklič, Peter Ščetinin in Tone Trobevšek. Najstarejši član odprave Jože Andlovic ima 51 let, najmlajša — Manfreda in Andrejčič — pa imata po 24 let.

OBVESTILA

SOBOTA, 7. septembra 1974:

V Slovenski hiši ob 20 IV. kulturni večer.

NEDELJA, 8. septembra 1974:

V Našem domu v San Justu mladinski dan

V Slomškovem domu tombola v korist zavetišča.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 10 dopoldne beseda o združništvu in poročilo o delu SLOGE.

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj

ob 10.30 maša za po. arh. Viktorja Sulčiča (obl.). Poje „Gallus“.

V Slovenski vasi v Lanusu sestanek mater in žena ob 16. Predaval bo g. Jože Košček.

PETEK, 13. septembra 1974:

V Slovenski cerkvi Marije Pomagaj ob 19 sv. maša za pok. dr. Bogdana Halajčuka, po namenu slovenskega oddelka ukrajinske univerze.

SOBOTA, 14. septembra:

V Slomškovem domu bo ob 18 praznovala 25-letnico šola A. M. Slomška.

NEDELJA, 15. septembra 1974:

V Slovenskem domu v Carapachayu ob 11.30 maša za pok. M. Trtnika. Po maši skupno kosilo.

V Slovenski vasi bo ob 10.30 (po drugi slovenski maši) v Hladnikovem domu predavanje o združništvu in poslovanju SLOGE.

SOBOTA, 21. septembra 1974:

Spomladanska mladinska prireditve v Slovenskem domu v San Martinu ob 20

NEDELJA, 22. septembra 1974:

Mladinski dan v Slovenski vasi v Lanusu.

NEDELJA, 29. septembra 1974:

V Slomškovem domu proslava blagoslovitve obletnice s celodnevno prireditvijo.

NEDELJA, 6. oktobra 1974:

Velika sanmartinska tombola.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Društvo je izdalo z mecensko podporo SLOGE brošuro „Združništvo temelj gospodarske samostojnosti“ — priredil jo je g. Rudolf Smersu. Slednja vam bo na razpolago v pisarni ZS in v Slogi.

Film o slovenskem dnevu, ki pokaže tudi vse slovenske domove in slovensko hišo je prvi zdovski zvočni film v Argentini. Videli ga boste lahko konec septembra v Slovenski hiši.

Gospod Alfonz Pipan je daroval za socialni fond ZS 150 \$ v spomin prijatelja.

SDO Morón SFZ**MLADINSKI DAN**

15. septembra 1974 na Pristavi

11. — — dviganje zastav

11.30 — sv. maša

12.30 — kosilo

16. — — kulturni program

18. — — prosta zabava

Sodeluje: Woodstock (disc jockey)

V nedeljo, 15. t. m., bo v Carapachayu ob 11.30 sv. maša za pok. M. Trtnika (po naročilu druž. Bodnar), po maši pa bo skupno kosilo.
Lepo vabljeni!

**JAVNI NOTAR
FRANCISCO RAUL
CASCANTE**

Escritano Público
Cangallo 1642 Buenos Aires
Pta. baja, oñic. z

SDO

SFZ

SLOVENSKA VAS

vas vabita na

24. MLADINSKI DAN

22. septembra 1974

IV. kulturni večer SKA bo v soboto, 7. septembra ob 20 v gornji dvorani Slovenske hiše, Ramón Falcón 4158. V ciklu „Srečanja z ustvarjalci SKA“ bo tokrat pogovor z gledališčnikom Nikola-jem Jeločnikom o njegovem teatru in gledaliških problemih sploh. Pogovor bo vodil pesnik in esejist France Papež. Jeločnik bo svoje izpovedi popestril z igerskimi prizori iz raznih domačih in svetovnih dramskih del.

telja g. Rudolfa Žitnika. Prav tako je prof. Lojze Horvat podaril v isti namen 50 \$. Prisrčna hvala!

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:

Ramón Falcón 4158, Buenos Aires

T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,

dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj

in Tone Mizerit

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 382

Registro Nacional de la Propiedad
Intellectual N° 2.233.341

Naročnina Svobodne Slovenije za 1. 1974 za Argentino \$ 135.— (13.500) — pri pošiljanju po pošti \$ 140.— (14.000). ZDA in Kanada 16 USA dol.; za Evropo pa 19 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 12 USA dol.

Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213.

**DR. JUAN JESUS
BLASNIK**

especialista en ortopedia
in traumatología

C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed

Zahtevajte določitev ure na

telefonu 49-5855.

Privatni telefon: 628-4188

Ordinira v torek in četrtek

od 17 do 20

BRATU — BRAT

Tudi ti lahko pomagaš rojaku v stiski!

V nedeljo, 8. septembra 1974, ob 15 na vrtu Slomškovega doma

VELIKA TOMBOLA

v korist Zavetišča dr. Gregorija Rožmana

Glavni dobitki:

1. Družinski hladilnik, dar podjetja bratje Brumec
2. Pralni stroj, dar podjetja bratje Brumec
3. Slovenski kolovrat prirejen v stoječo luč, dar mojstra Žirovnika
4. Pletilni stroj Wanora

in še 50 tombol, 100 činkvinov in 100 kvatern.

Prosimo za pecivo!

Cena tablice: 5 pesov.

V slučaju slabega vremena bo prireditve naslednjo nedeljo, 15. sept.

Slomškova šola

bo praznovala v soboto, 14. septembra, ob 18.30

SVOJ SREBRNI JUBILEJ

Prisrčno vabljeni vsi bivši in sedanji učenci in učitelji, starši in prijatelji.

Prijateljem in znancem sporočamo žalostno vest, da je dne 25. avgusta 1974 v 79 letu starosti umrla naša ljuba mama, stara mama, tašča, gospa

Antonija Jeriha roj. Klavs

Pokopali smo jo na pokopališču v Rosario.
Priporočamo jo v molitev.

Otroci: Slavko, Marija por. Žagar, Marijan

Snahi: Ivica, Tinka

Zet: Lojze

Vnuki: Viktor, Marijan, Marija, Anica, Marijan, Karlinca, Katica, Barbka, Mihec

Rosario, Canada, Ribnica.

Iskrečna zahvala vsem sorodnikom in prijateljem, ki so nas spremljali v težkih urah ob smrti naše mame

Antonije Jeriha

Posebna hvala dušnemu pastirju g. Andreju Zarniku za molitve in vodstvo pogreba.

Vsem Bog plačaj!

Sin Marijan

23

kvadratnih
metrov

RAZSTAVNEGA PROSTORA
je še na razpolago

**Expo 74
Eslov**

Naš dom

San Justo

nedelja, 8. septembra 1974

MLADINSKI DAN

- ob 8. — v cerkvi skupna sv. maša, nato v Našem domu zajtrk
- ob 10. — tekme v igranju za nagradni pokal
- ob 12. — kosilo in nadaljevanje tekem
- ob 16.30 kulturni program: v besedi, pesmi in narodnih plesih ter domače razvedrilo.

SODELUJE: DUC IN ALTUM.

Mladina, starši in prijatelji mladine lepo vabljeni!

YUGO CAMPING**?**

kaj, prihodnjic

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra Municipalidad

AVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejšo pohištvo